

اخبار و گزارش های کارگری 26 مرداد ماه 1405 (حاوی گزارش از 21 تجمع اعتراضی و اعتصاب)

- چهارمین دوشنبه اعتراضی کارگران مناطق عملیاتی صنعت نفت نسبت به تعیین سقف و کف حقوق با برپایی تجمع کارگران شرکت نفت و گاز پارس در منطقه عسلویه و دستکم 13 سکو دریایی

- اعتراضات کارگری در مرداد ۱۴۰۵: از مطالبات مزدی تا همبستگی ضد اعدام در شرایط جنگی

- ادامه دوشنبه اعتراضی کارگران بازنشسته مخابرات کشور نسبت به کاهش قدرت خرید، عدم پرداخت مطالبات و قطع خدمات بیمه تکمیلی با برپایی راهپیمایی و تجمع در شهرهای اصفهان، سمنجان، کرمانشاه و همدان، مقابل ساختمان مرکزی شرکت مخابرات استان های اصفهان، کردستان، کرمانشاه و همدان

- بیستمین روز اعتصاب و تجمع کارگران واحد نگهداری و تعمیرات پتروشیمی کارون در اعتراض به کاهش حقوق؛ ممنوع‌الورود شدن کارگران حق طلب به مجتمع

- دهمین تجمع اعتراضی اعضای هیات علمی اخراجی دانشگاه فرهنگیان کشور نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی اینبار باز هم مقابل وزارت آموزش و پرورش

- ادامه اعتراضات کارکنان مراکز بهداشت کشور نسبت به مشکلات شغلی و معیشتی بابرپایی تجمع مقابل وزارت بهداشت با پلاکارد «کارد به استخوان رسید»

- اعتراض گروه کوهنوردی «چلچمه» به اخراج مجدد دو فعال صنفی معلمان

- بازداشت بفرین احمدوشیگ، کودک ۱۶ ساله در روستای «کچله» ارومیه

- 4 سال بعد از جنبش ژینا: تداوم سرکوب دانشجویان زن به دلیل نوع پوشش؛ علی‌رغم اظهارات رئیس دانشگاه تهران

- تشدید فشار اقتصادی در ایران؛ کاهش دستمزد واقعی، بیکاری و نگرانی حکومت از بازگشت اعتراضات اجتماعی

- تظاهرات سراسری کارگران هند برای افزایش دستمزد، مستمری بازنشستگی و پوشش بیمه‌ای، تضمین امنیت شغلی و علیه مقررات ضدکارگری

- جان باختن پرستار جوان بیمارستان رازی ایلام در شیفت کاری شب بر اثر ایست قلبی

*چهارمین دوشنبه اعتراضی کارگران مناطق عملیاتی صنعت نفت نسبت به تعیین سقف و کف حقوق با برپایی تجمع کارگران شرکت نفت و گاز پارس در منطقه عسلویه و دستکم 13 سکو دریایی

روز دوشنبه 26 مرداد، کارگران مناطق عملیاتی صنعت نفت نسبت به تعیین سقف و کف حقوق با برپایی تجمع کارگران شرکت نفت و گاز پارس در منطقه عسلویه و دستکم 13 سکو دریایی، چهارمین دوشنبه اعتراضی خود را در دور جدید رقم زدند و خواستار حذف سقف حقوق در مناطق عملیاتی صنعت نفت، عدم تفکیک مشاغل به تخصصی و پشتیبانی، اعمال آئتم ترمیم حقوق به کلیه مؤلفه‌های پرداخت، حذف کامل سقف بازنشستگی و پرداخت کامل سنوات، عدم ادغام صندوق بازنشستگی نفت با سایر صندوق ها، اصلاح کف حقوق برای کارگران جدیدالاستخدام، مرجوع نمودن مالیاتهای کسر شده اضافی در سال‌های اخیر و اجرای کامل ماده ده و عودت یک پی از سال 93، شدند.

***اعتراضات کارگری در مرداد ۱۴۰۵: از مطالبات مزدی تا همبستگی ضد اعدام در شرایط جنگی**

در مرداد ۱۴۰۵، کارگران مناطق عملیاتی صنعت نفت با ازسرگیری دوشنبه‌های اعتراضی، خواست‌های دیرینه خود از جمله حذف سقف حقوق، اصلاح کف دستمزد و عدم ادغام صندوق بازنشستگی را دوباره به میدان آوردند. علیرضا نوایی، فعال کارگری، در گفت‌وگو با ما توضیح می‌دهد که کارگران پیمانکاری نیز در دو دسته ارکان ثالث و پروژه‌ای همچنان برای تبدیل وضعیت، افزایش دستمزد و دریافت به‌موقع حقوق و بیمه مبارزه می‌کنند. او تأکید دارد موقعیت جنگی به بهانه‌ای برای اخراج و تأخیر در پرداخت‌ها تبدیل شده و بدهی کلان دولت به تأمین اجتماعی این بحران را عمیق‌تر کرده است. در همان حال اما همبستگی گسترده‌ای میان تشکلهای صنفی معلمان،

با بررسی خبرهای کارگری ایران در مرداد ۱۴۰۵ می‌توان به سادگی به این واقعیت پی برد که موضوع مشترک اصلی در محیط‌های کارگری ایران، موج گسترده اعتراضات، اعتصابات و تجمع‌های مداوم کارگران، بازنشستگان، معلمان، پرستاران، جوانان جویای کار و متقاضیان مسکن است که همگی پیرامون بحران شدید معیشتی شکل می‌گیرد؛ عدم پرداخت یا تأخیر چندماهه حقوق و مطالبات، سطح نازل دستمزد و مستمری در برابر تورم افسارگسیخته، ناامنی شغلی، بیکاری و بلاتکلیفی پس از تعدیل نیرو یا حوادث جنگی.

این اعتراضات در قالب اعتصاب کارخانه‌ها و مناطق نفتی، تجمع مقابل ادارات کار و استانداری‌ها، یکشنبه‌های اعتراضی بازنشستگان و فراخوان‌های صنفی تکرار می‌شود و شعارهایی مانند «سفره ما خالیه»، «مدیر بی‌لیاقت استعفا» و «معیشت منزلت حق مسلم ماست» بازتاب مستقیم فشار اقتصادی روزمره است.

در کنار این مطالبات اقتصادی، سرکوب دولتی و فضای امنیتی ناشی از جنگ به‌عنوان وجه مشترک دیگر ظاهر می‌شود: اعتصاب غذای صدها زندانی قزل‌حصار علیه افزایش اعدام‌ها، کارزار سه‌شنبه‌های نه به اعدام در ده‌ها زندان، صدور و اجرای احکام اعدام مرتبط با اعتراضات، بازداشت و اخراج معلمان و فعالان صنفی، و بهره‌برداری از شرایط جنگی برای تشدید استثمار و نادیده گرفتن ایمنی کار. بدین ترتیب، همه گزارش‌های داخلی مرداد ۱۴۰۵ تصویر واحدی از درهم‌تنیدگی فقر، بی‌حقوقی شغلی و سرکوب سیاسی را ترسیم می‌کنند که کارگران و زحمتکشان را به مقاومت جمعی واداشته است. با آقای علیرضا نوایی، فعال کارگری گفت‌وگو کرده‌ایم:

<https://www.radiozamaneh.com/897498/>

دلیل ازسرگیری اعتراضات کارگران رسمی نفت و وضعیت دوگانه کارگران پیمانکاری

علیرضا نوایی در آغاز گفت‌وگو با زمانه توضیح داد که دلیل اصلی ازسرگیری اعتراضات کارگران مناطق عملیاتی صنعت نفت، افزایش حقوق بوده که چند سال است با آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند و هنوز به آن پاسخ داده نشده است:

این کارگران در مرداد و شهریور سال گذشته دست‌کم یازده دوشنبه اعتراضی برگزار کردند با خواست‌های حذف سقف حقوق در مناطق عملیاتی، اصلاح کف حقوق برای کارگران جدیدالاستخدام، اجرای کامل ماده ۱۵ قانون وظایف و اختیارات وزارت نفت، عدم تفکیک مشاغل تخصصی و

پشتیبانی، حذف کامل سقف بازنشستگی و پرداخت کامل حقوق، و همچنین عدم ادغام صندوق بازنشستگی صنعت نفت با سایر صندوق‌های بازنشستگی.

نوایی افزود که به دلیل موقعیت جنگی، کشتار خونین اعتراضات سراسری دی‌ماه ۱۳۹۶ و وعده‌های توخالی، این اعتراضات موقتاً متوقف شده بود اما اکنون از سر گرفته شده است:

اکنون که کارگران دیدند از یک سو آن وعده‌ها اجرا نشده و از سوی دیگر شرایط تا حدودی تغییر کرده، اعتراضات را از سر گرفتند و با برپایی سومین دوشنبه اعتراضی، عزم راسخ خود را برای دستیابی به مطالبات به نمایش گذاشتند.

او کارگران پیمانکاری صنعت نفت، گاز و پتروشیمی را به دو دسته تقسیم کرد: دسته اول کارگران ارکان ثالث با کار دائمی که برای امنیت شغلی و معیشتی، افزایش دستمزد، تبدیل وضعیت و قرارداد مستقیم با کارفرمای اصلی و حذف شرکت‌های پیمانکاری سال‌ها مبارزه می‌کنند؛ دولت پزشکیان مانند دولت‌های پیشین وعده حذف پیمانکاران را داده بود اما به‌خاطر حمایت آقازاده‌ها از این شرکت‌ها عقب‌نشینی کرد و نظام پرداخت نیروهای شرکتی را کنار گذاشت، موضوعی که مورد اعتراض کارگران است و آن‌ها همچنان بر خواست خود پافشاری می‌کنند. دسته دوم کارگران پروژه‌ای با قرارداد موقت هستند که با تأخیر در پرداخت حقوق، بیمه و سایر مطالبات مواجه‌اند و در پروژه‌ها مبارزه می‌کنند؛ این گروه نیز خواستار افزایش دستمزد هستند و پیش‌تر در سال‌های ۱۳۸۴ و ۱۳۸۸ اعتراضات گسترده‌ای در صنعت نفت و نیروگاه‌ها برگزار کرده بودند.

بیکاری ناشی از جنگ و سوءاستفاده کارفرمایان از شرایط جنگی

علیرضا نوایی در ادامه گفت‌وگو با زمانه گفت که موقعیت جنگی و حمله‌های هوایی و موشک‌باران به مناطق صنعتی باعث بیکاری برخی از کارگران واحدهای تولیدی شده، هرچند او تاکنون آمار دقیقی از تعداد این بیکاران ندیده است:

به نظر می‌رسد که دولت حقوق بخشی از کارگران بیکار شده را به‌طور حداقلی یا پایه حقوقی پرداخت می‌کند و بخشی دیگر از این کارگران به سمت دریافت بیمه بیکاری رفته‌اند. این کارگران همچنان با مشکل دریافت حق بیمه بیکاری دست‌وپنجه نرم می‌کنند و تاکنون بخش کمی از آن‌ها موفق به دریافت بیمه بیکاری شده‌اند؛ روند این دریافت باعث اعتراض کارگران و نارضایتی‌ای شده که به اشکال مختلف ابراز می‌کنند.

نوایی افزود که موقعیت جنگی به کارفرماها امکان داده از شرایط سوءاستفاده کنند و برخی کارگران را به این بهانه از کار بیکار کنند. او مشکل بزرگ‌تر را سوءاستفاده کارفرمایان از موقعیت جنگی و عدم پرداخت به‌موقع حقوق، حق بیمه و سایر مطالبات کارگران دانست و گفت در این شرایط شاهد اعتراضاتی به‌صورت اعتصاب یا تجمع در واحدهای تولیدی و خدماتی، از جمله کارگران شهرداری‌ها، هستیم. به تأکید او، در واقع خود دولت اولین نهادی است که حقوق و مطالبات کارگران را به‌موقع پرداخت نمی‌کند. نوایی با استناد به گفته مدیرعامل وقت سازمان تأمین اجتماعی در ۱۸ تیرماه سال جاری توضیح داد که از سال ۱۳۸۴ تا ۱۴۰۰ به دلیل عدم پرداخت بدهی‌های دولت به تأمین اجتماعی، رقم بدهی به هفتصد و پنجاه همت رسیده که بیش از پنج برابر کل حقوق و مستمری

ماه‌یانه بازنشستگان تأمین اجتماعی یا بیش از سه ماه کل هزینه سازمان (حدود دویست و بیست و پنج همت) است؛ مشکلی که خود دولت به‌وجود آورده و اکنون دوباره عمق پیدا کرده است.

همبستگی نیروهای اجتماعی با اعتصاب غذای زندانیان و کارزار نه به اعدام

علیرضا نوایی سال جاری را سال مهمی توصیف کرد و گفت:

همزمان با اعتصاب غذای شانزده روزه زندانیان قزل‌حصار و ادامه کارزار سه‌شنبه‌های نه به اعدام که روز سه‌شنبه ۲۵ مرداد شاهد صدوسی‌وسومین هفته آن در پنجاه‌ونه زندان بودیم، اطلاعاتیه‌هایی برای همبستگی از طرف شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران، کانون صنفی معلمان ایران (تهران)، سندیکای کارگران شرکت واحد تهران و حومه، کانون نویسندگان ایران و مشترکاً نهادهای اجتماعی از جمله کارگری و همچنین از طرف دانشجویان منتشر شد. به‌مثابه همبستگی، شاهد این بودیم که کارگران بازنشسته در تجمعات هفتگی خود، از جمله در کرمانشاه، رشت و شوش، این اعدام‌ها را محکوم کردند و خواهان آزادی کارگران، معلمان، معترضان و زندانیان سیاسی شدند.

نوایی افزود این اقدامات در کنار اعتراضات اصفهان همزمان با اعدام دو جوان از بازداشت‌شدگان اعتراضات سراسری دی‌ماه ۱۴۰۴ و تجمع کنشگران اجتماعی مقابل زندان لاکان رشت، همگی نشان‌دهنده همبستگی‌هاست.

او تأکید کرد که فراتر از این همبستگی‌ها، به نظر می‌رسد نیروهای اجتماعی مختلف به این نتیجه رسیده‌اند که همکاری‌ها و هماهنگی‌ها را در دستور کار خود بگذارند و بررسی کنند چگونه از فاز همبستگی وارد فاز همکاری‌ها و هماهنگی‌های بیشتر شوند. نوایی ابراز امیدواری کرد که این روند ادامه یابد و به همکاری‌های بیشتر منجر شود تا قدم‌های بیشتری در عقبراندن حکومت اسلامی برداشته شود.

*این مصاحبه را حسین نوش‌آذر انجام داده و متن را نیز او نوشته است.

*ادامه دوشنبه اعتراضی کارگران بازنشسته مخابرات کشور نسبت به کاهش قدرت خرید، عدم پرداخت مطالبات و قطع خدمات بیمه تکمیلی با برپایی راهپیمایی و تجمع در شهرهای اصفهان، سنج، کرمانشاه و همدان، مقابل ساختمان مرکزی شرکت مخابرات استان‌های اصفهان، کردستان، کرمانشاه و همدان

روز دوشنبه ۱۹ مرداد

شعارها:

«بازنشسته دادبزن حق تو فریاد بزن»

«ما بازنشستگانیم دنبال حق مانیم»

«مخابرات و ماساختیم سپاه برده ما باختیم»

«مخابرات رها شده اسیر قلدرها شده»

«اعتماد مبین سپاه مخابرات برده حق ماهارو خورده»

«سهامداران عمده ننگت باد ننگت باد»

«وزیر بی لیاقت ننگت باد ننگت باد»

«جعفرپور ننگت باد ننگت باد»

«سهامداران دروغگو حاصل وعده هات کو»

«بازنشسته بیدار است از سهامداربیزاراست»

«سهامدار فاسد ننگت باد ننگت باد»

«سهامدار غاصب ننگت باد ننگت باد»

«سهامدار ظلم می‌کند وزیر حمایت می‌کند»

«معیشت خواروبار حق مسلم ماست»

«بیمه‌ی تکمیلی حق مسلم ماست»

«بیمه‌ی بی فرانشیز حق مسلم ماست»

«نه سرما نه گرما نیست جلودار ما»

«فتاح حیا کن آئین نامه را اجراکن»

«امروز فردا نکنید حق مارو اداکنید»

«دزدی هارو رها کنید فکری به حال ما کنید»

«شرکت پردرآمد چی برسر توآمد»

«ننگ ما ننگ ما صداوسیما»

***بیستمین روزاعتصاب وتجمع کارگران واحد نگهداری و تعمیرات پتروشیمی کارون دراعتراض به کاهش حقوق؛ ممنوع‌الورود شدن کارگران حق طلب به مجتمع**

روزدوشنبه 26 مرداد برای بیستمین روز، کارگران واحد نگهداری و تعمیرات پتروشیمی کارون به اعتصاب وتجمعشان مقابل درب ورودی شماره یک این کارخانه واقع در منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی بندر امام، استان خوزستان و اداره کار منطقه ویژه دراعتراض به کاهش حقوق ادامه دادند.

بنابه گزارش رسانه ای شده بتاريخ 26 مرداد، تجمعات که از تیرماه و در محوطه شرکت آغاز شده بود، با ممنوع‌الورود شدن کارگران از هفته اول مرداد، به خارج از ساختمان پتروشیمی و مقابل در شماره یک این مجموعه کشیده شد و حالا در گرمای طاقت‌فرسای بندر ماهشهر، این کارگران همچنان در اعتصابند. شرکت پتروشیمی کارون یکی از واحدهای مستقر در بندر ماهشهر در جنوب خوزستان است که در جنگ چهل‌روزه، دو بار موشک‌باران شد و به گفته کارگران، همین مسئله دستاویزی برای حذف بخشی از دستمزد آنها شده است.

یکی از کارگران واحد تعمیرات پتروشیمی کارون به خبرنگار رسانه ای گفت: با تجمع کارگران روز شنبه 24 مرداد کارگران مقابل در ورودی این شرکت و اداره کار منطقه ویژه پتروشیمی، مسئولان این اداره وعده دادند که جلسه‌ای با حضور طرفین برگزار شود.

وی افزود: درخواست پرسنل واحد نگهداری و تعمیرات ارکان ثالث شرکت پتروشیمی کارون، رسیدگی به اختلاف فاحش حقوق دریافتی میان این پرسنل و کارکنان رسمی شرکت، در پرداخت‌های مزدی است. تعداد پرسنل این واحد بیش از 240 نفر است که بالای 17 سال سابقه کار دارند. آئیم ترمیم حقوق (تعدیل حقوق) از سال 1399 تا پایان سال 1404 به‌صورت مستمر، ثابت و بدون وقفه، معادل 90 ساعت، به تمامی کارکنان تعمیرات تحت عناوینی همچون کارانه پرداخت می‌شد، اما چهار ماه است که این آئیم از فیش حقوقی حذف شده، در حالی که ماهیت واقعی آن ترمیم حقوق بوده و با کارانه که مبلغی متغیر و بر مبنای تولید است، تفاوت دارد. در حال حاضر حذف این آئیم تنها یکی از ده‌ها موردی است که موجب نارضایتی و اعتراضات کارگران شده است.

تجمع کارگران پیمانکاری تعمیرات پتروشیمی کارون در بیش از 20 روز گذشته به‌صورت پیوسته ادامه داشته است؛ اعتراضات در ابتدا در مقابل ساختمان اداری مجتمع برگزار می‌شد، اما از اوایل مردادماه، شرکت بخشنامه‌ای جدید صادر کرد که بر مبنای آن، فقط افرادی که نامشان در فهرست روزانه اعلام می‌شود، حق ورود به پتروشیمی را دارند و از آن زمان تعداد اندکی از کارگران پیمانکاری تعمیرات اجازه ورود پیدا کرده‌اند و عملاً معترضان ممنوع‌الورود شده‌اند. بعد از آن بود که تجمعات به‌ناچار در مقابل در ورودی برپا شد.

کارگرواحد تعمیرات در ادامه گفت: در ابتدا دو هفته فقط به دنبال نوبت گرفتن برای ملاقات مدیرعامل بودیم، اما به نتیجه نرسیدیم و حاضر به پاسخگویی نشدند. ما تمامی مسیرهای گفت‌وگو و مذاکرات داخلی با مدیرعامل، مدیر مجتمع، مدیر پروژه پیمانکاری و رئیس حراست مجتمع را تاکنون طی کردیم، ولی به نتیجه ملموسی منتهی نشد و در پاسخ فقط گفتند شرکت در شرایط بحرانی است و تولید

نداریم، که این امر نافی مسئولیت‌های قانونی کارفرما در قبال رعایت اصل برابری، عدالت مزدی و حفظ حقوق پرسنل تعمیرات نیست.

درهمین رابطه: اعتصاب و تجمع جمعی از کارگران پتروشیمی کارون در اعتراض به کاهش حقوق واردهفته دوم شد

روز یکشنبه 18 مرداد، فیلمی در شبکه های اجتماعی منتشر شد که از آغاز هفته دوم اعتصاب جمعی از کارگران پتروشیمی کارون از شرکت های زیر مجموعه شرکت صنایع پتروشیمی (هلدینگ) خلیج فارس در اعتراض به کاهش حقوق به کمتر از یک سوم پیش از جنگ، خبر می دهد.

این فیلم همچنین تجمع این کارگران را مقابل درب ورودی شماره یک این کارخانه واقع در منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی بندر امام، استان خوزستان نمایش می دهد.

***دهمین تجمع اعتراضی اعضای هیات علمی اخراجی دانشگاه فرهنگیان کشور نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی اینبار باز هم مقابل وزارت آموزش و پرورش**

روز دوشنبه 26 مرداد، اعضای هیات علمی اخراجی دانشگاه فرهنگیان کشور دهمین تجمع اعتراضیشان را نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی مقابل وزارت آموزش و پرورش برپا کردند.

روزیکشنبه 25 مرداد، اعضای هیات علمی اخراجی دانشگاه فرهنگیان کشور با تجمع مقابل نهاد ریاست جمهوری در تهران نهمین تجمع اعتراضیشان رقم زده بودند.

امروز، دوشنبه 26 مردادماه، اساتید دانشگاه فرهنگیان که به اجبار و به صورت غیرقانونی اخراج شده‌اند، برای دومین روز متوالی در اعتراض به تداوم وضعیت خود تجمع کردند. این تجمع روز گذشته مقابل نهاد ریاست‌جمهوری و امروز مقابل وزارت آموزش و پرورش برگزار شد.

تجمع‌کنندگان در توضیح وضعیت خودبه خبرنگار رسانه ای گفتند: سال گذشته بدون توجه به مصوبه سال 1396 هیئت امنای دانشگاه فرهنگیان مبنی بر امکان استمرار خدمت اعضای هیئت علمی تا سن 65 سالگی، بیش از 320 نفر از اعضای هیئت علمی به شیوه‌ای اجباری، گزینشی و تبعیض‌آمیز بازنشسته شده‌اند.

آنها افزودند: کمیسیون‌های تخصصی مجلس در نامه‌های متعدد جداگانه بر محقق بودن ما تاکید کرده‌اند. همچنین رای مثبت و موکد معاونت حقوقی ریاست جمهوری در سه نامه متوالی، بازرس ویژه رییس‌جمهور در دونا مه متوالی، معاونت پارلمانی ریاست جمهوری و معاون اول ریاست جمهوری هر کدام در دو نامه، همگی موید تقاضای استمرار خدمت اساتید بالاجبار بازنشسته دانشگاه فرهنگیان هستند.

گفتی است، این دهمین تجمع اساتید دانشگاه فرهنگیان در طول یک سال گذشته است. به گفته‌ی آنها، با وجود تمام پیگیری‌های انجام‌شده، همچنان مشکل اخراج پابرجاست و بیش از یک سال است که حقوقی دریافت نکرده‌اند.

***ادامه اعتراضات کارکنان مراکز بهداشت کشور نسبت به مشکلات شغلی و معیشتی بابرپایی تجمع مقابل وزارت بهداشت با پلاکارد «کارد به استخوان رسید»**

روز دوشنبه 26 مرداد، کارکنان مراکز بهداشت کشور در ادامه اعتراضات دامنه دارشان نسبت به مشکلات شغلی و معیشتی دست به تجمع مقابل وزارت بهداشت با پلاکارد «کارد به استخوان رسید»، زدند.

*اعتراض گروه کوهنوردی «چلچمه» به اخراج مجدد دو فعال صنفی معلمان

گروه فرهنگی- کوهنوردی «چلچمه» با صدور بیانیه‌ای به اخراج مجدد مجید کریمی و غیاث نعمتی از آموزش و پرورش اعتراض کرد و خواهان تجدیدنظر منصفانه در احکام صادره شد.

متن این بیانیه:

حق اشتغال و برخورداری از حقوق قانونی از حقوق اساسی هر انسان است و سلب آن بدون رعایت کامل موازین قانونی و حق دفاع و شفافیت در روند رسیدگی نمی‌تواند قابل توجیه باشد.

اخراج مجدد مجید کریمی و غیاث نعمتی از آموزش و پرورش آن هم پس از آنکه آرای پیشین آنان توسط هیئت عالی نظارت نقض شده تأمل‌برانگیز و موجب نگرانی جدی است.

هنگامی که آرای پیشین به دلیل وجود ایرادات قانونی نقض و پرونده‌ها برای رسیدگی مجدد ارجاع می‌شوند انتظار طبیعی و منطقی این است که رسیدگی جدید با استقلال بی‌طرفی رعایت حق دفاع و بررسی دقیق ادله و جمع آوری مستندات انجام گیرد. نه اینکه تصمیم جدید صرفاً بر مبنای محاکمات و برداشت‌ها و سندهای پیشین اتخاذ شود.

«دفاع از حقوق صنفی جرم نیست.»

ما اعضای گروه کوهنوردی فرهنگی چل‌چمه خواهان روشن شدن مبنای حقوقی احکام صادرشده، فراهم شدن امکان دفاع مؤثر برای مجید کریمی و غیاث نعمتی و بررسی مجدد و منصفانه پرونده‌ها توسط مرجعی مستقل و بی‌طرف هستیم.

اعتراض به یک حکم، به معنای نفی قانون نیست بلکه دفاع از حق انسان‌ها برای برخورداری از دادرسی عادلانه و حق دفاع و رعایت حقوق قانونی است.

ما بر این باوریم که حفظ کرامت انسانی و رعایت انصاف باید در تمامی مراحل رسیدگی مورد توجه قرار گیرد.

گروه فرهنگی، کوهنوردی چل‌چمه

منبع: شورای هماهنگی تشکلات صنفی فرهنگیان ایران

***بازداشت بفرین احمدوشیگ، کودک ۱۶ ساله در روستای «کچله» ارومیه**

بر اساس گزارش منتشرشده از سوی شبکه حقوق بشر کردستان، #بفرین_احمدوش، نوجوان ۱۶ ساله اهل روستای کچله از توابع شهرستان ارومیه، روز ۲۵ مرداد ۱۴۰۵ در جریان یورش نیروهای امنیتی به منزل خانوادگی‌اش بازداشت و به مکانی نامعلوم منتقل شده است. طبق این گزارش، بفرین احمدوش به همراه دو عموی خود، شعبان احمدوش و ابراهیم احمدوش، بدون ارائه حکم قضایی بازداشت شده است.

همچنین گزارش شده است که با وجود پیگیری‌های مکرر خانواده برای اطلاع از وضعیت این نوجوان، نهادهای امنیتی و قضایی تاکنون توضیح روشنی درباره علت بازداشت، اتهامات احتمالی، محل نگهداری و وضعیت او ارائه نکرده‌اند.

شورای هماهنگی تشکلات صنفی فرهنگیان ایران ضمن ابراز نگرانی جدی نسبت به بازداشت و بی‌خبری از وضعیت این نوجوان، تأکید می‌کند که برخورد با افراد زیر ۱۸ سال باید با رعایت کامل حقوق کودک و موازین شناخته‌شده حقوق بشری صورت گیرد. این شورا خواستار اطلاع‌رسانی فوری و شفاف درباره محل نگهداری و وضعیت بفرین احمدوش، دسترسی او به خانواده و حمایت‌های قانونی لازم و رعایت کامل حقوق وی به‌عنوان یک کودک است.

*** 4 سال بعد از جنبش ژینا: تداوم سرکوب دانشجویان زن به‌دلیل نوع پوشش؛ علی‌رغم اظهارات رئیس دانشگاه تهران**

محمدحسین امید، رئیس دانشگاه تهران، روز شنبه در نشست خبری در پاسخ به پرسشی درباره حضور یا عدم حضور گشت ارشاد در دانشگاه گفت: «ما هیچ وقت و حداقل در طول سال گذشته که بنده در خدمتان بودم، گشت حجاب در دانشگاه نداشتیم».

او گفت: «همه دانشگاه‌ها چارچوب‌هایی برای خودشان دارند که آن را اعمال می‌کنند و این موضوع در همه دنیا هست؛ یعنی ممکن است سطوح متفاوتی داشته باشد ولی اینکه دانشگاهی هیچ چارچوبی برای ورود و خروج و وضعیت حضور و رفتار نداشته باشد، وجود ندارد و دانشگاه ما هم همین است و آن چارچوب‌هایی که قانون تعیین کرده را اجرا می‌کند».

امید اضافه کرد: «البته سعی می‌کنیم در دانشگاه با صحبت، با مذاکره و گفت‌وگو مسائل را پیش ببریم و قطعاً ما چیزی به اسم گشت حجاب در دانشگاه نخواهیم داشت».

مسئله اینجاست که نبود «گشت ارشاد» به معنای نبود برخوردهای مرتبط با حجاب نیست. ممکن است در دانشگاه ون یا نیروهای با عنوان «گشت ارشاد» حضور نداشته باشند، اما دانشجویان زن مرتباً توسط حراست و برخی از معاونان و اساتید دانشگاه بابت نوع پوشش خود بازخواست می‌شوند. برای مثال، حامد حاجی‌حیدری که از اساتید گروه جامعه‌شناسی دانشگاه تهران است، مرتباً دانشجویان دختر را به دلیل نوع پوششان مورد تمسخر قرار می‌دهد و آنان را در صورت سرپیچی از تذکرات وی مبتنی بر رعایت حجاب، از کلاس بیرون می‌کند. مسئله نبود ون‌ها و حجاب‌بان‌ها در محیط دانشگاه تفاوت چندانی در اصل ماجرا ایجاد نمی‌کند. دانشجویان همواره با تذکرات متعدد به‌ویژه توسط حراست روبه‌رو هستند.

همچنین، گزارش‌های رسیده به تهران دانشجویان راجع به دانشجویان تحصیلات تکمیلی ساکن در خوابگاه فاطمیه که حتی درباره بلندی و کوتاهی دامن یا نمایان بودن مچ دستشان نیز بازخواست شده‌اند نیز سخنان امید را زیر سؤال می‌برند.

رئیس دانشگاه تهران در بخش دیگری از صحبت‌های خود وقیحانه از گفت‌وگو و مذاکره برای حل این‌گونه مسائل صحبت می‌کند. این در حالی‌ست که همین عدم حضور گشت ارشاد در دانشگاه‌ها خود نتیجه تعلیق شدن، اخراج شدن و حتی کشته شدن تعداد زیادی از دانشجویان و دیگر اصناف مردم طی «جنبش مهسا»ست؛ اشخاصی که با سیستم زن‌ستیز و مرتجع جمهوری اسلامی مبارزه کرده‌اند.

ایضاً، گفت‌وگو زمانی معنا پیدا می‌کند که دانشجوی پیش از تبدیل شدن به متهم، امکان توضیح دادن و دفاع کردن از خود را داشته باشد. اما تا همین امروز نیز دانشجویان در بسیاری موارد دقیقاً به دلیل حجاب در کمیته بازخواست شده‌اند و در پرونده آن‌ها مسئله عدم رعایت حجاب وجود داشته است.

نکته مهمی که رئیس دانشگاه تهران و دیگران نباید فراموش کنند آن است که دانشجویانی که در سال ۱۴۰۱ در دانشگاه‌ها فریاد «زن، زندگی، آزادی» سر دادند، «اجازه» حضور گشت ارشاد و دیگر اشکال تبعیض علیه زنان را دانشگاه‌ها نخواهند داد؛ و این لطفی نیست که محمدحسین امید در حق دانشجویان کرده باشد.

دانشگاه تهران- دانشجوی

***تشدید فشار اقتصادی در ایران؛ کاهش دستمزد واقعی، بیکاری و نگرانی حکومت از بازگشت اعتراضات اجتماعی**

روزدوشنبه 17 اوت، خبرگزاری رویترز در گزارشی از تشدید فشارهای اقتصادی بر مردم ایران پس از جنگ خبر داده و نوشته است که کاهش قدرت خرید، افزایش شدید قیمت‌ها، کاهش ارزش پول ملی، اختلال در فعالیت اقتصادی و از دست رفتن مشاغل، نگرانی از شکل‌گیری دوباره اعتراضات اجتماعی را افزایش داده است.

بر اساس این گزارش، اقتصاد ایران پیش از جنگ نیز با تورم بالا، کاهش ارزش ریال، تحریم‌های اقتصادی و کمبود انرژی روبه‌رو بود. جنگ و آسیب دیدن زیرساخت‌ها، اختلال در زنجیره تأمین و دشوارتر شدن تجارت، فشارهای موجود را تشدید کرده است. رویترز می‌نویسد که این وضعیت اکنون به‌طور مستقیم بر زندگی کارگران و دیگر مزدبگیران اثر گذاشته و هزینه کالاهای اساسی، مسکن و سایر نیازهای روزمره افزایش یافته است.

یکی از پیامدهای مهم این وضعیت، کاهش قدرت خرید و از دست رفتن فرصت‌های شغلی است. رویترز از صاحبان کسب‌وکارهایی گزارش می‌دهد که در نتیجه دشواری‌های اقتصادی قادر به ادامه فعالیت یا پرداخت دستمزدهای پیشین نیستند و ناچار به کاهش نیروی کار شده‌اند. در گزارش همچنین به توقف یا لغو پروژه‌های اقتصادی و دشوارتر شدن یافتن شغل اشاره شده است.

کاهش ارزش ریال نیز فشار بر مزدبگیران را بیشتر کرده است. حتی در مواردی که افزایش اسمی دستمزد صورت گرفته، افت ارزش پول ملی موجب شده قدرت خرید واقعی دستمزدها کاهش یابد. به این ترتیب، افزایش حقوق بدون مهار تورم نتوانسته است بخش مهمی از افزایش هزینه‌های زندگی را جبران کند.

رویترز همچنین بر فشار فزاینده هزینه‌های مواد غذایی تأکید دارد. افزایش قیمت مواد غذایی در کنار رشد هزینه مسکن و کاهش درآمد واقعی، شرایط زندگی خانوارهای کم‌درآمد را دشوارتر کرده و دسترسی به برخی کالاهای اساسی را برای بخش‌هایی از جامعه محدود کرده است.

در چنین شرایطی، نگرانی حکومت ایران فقط پیامدهای اقتصادی جنگ نیست؛ بلکه احتمال تبدیل فشار معیشتی به اعتراضات اجتماعی نیز مورد توجه قرار گرفته است. رویترز می‌نویسد مقام‌های جمهوری اسلامی بیم آن دارند که تشدید مشکلات اقتصادی، نارضایتی عمومی را دوباره به اعتراضات گسترده تبدیل کند.

گزارش رویترز همچنین به واکنش امنیتی حکومت اشاره می‌کند؛ از جمله بازداشت‌ها و صدور احکام سنگین علیه گروه‌هایی از فعالان، روزنامه‌نگاران، وکلا و دانشجویان. این اقدامات در شرایطی صورت می‌گیرد که فشار اقتصادی و اجتماعی همچنان ادامه دارد.

از منظر کارگری، آنچه در این گزارش اهمیت دارد، پیوند مستقیم میان جنگ، تورم، کاهش ارزش دستمزد، بیکاری و ناامنی شغلی است. افزایش هزینه زندگی در حالی رخ می‌دهد که بخشی از کارگران با خطر از دست دادن شغل و کاهش درآمد روبه‌رو هستند؛ شرایطی که فاصله میان دستمزد و هزینه واقعی زندگی را بیش از پیش افزایش می‌دهد.

گزارش رویترز در نهایت نشان می‌دهد که ادامه فشار اقتصادی می‌تواند به یکی از مهم‌ترین عوامل بی‌ثباتی اجتماعی در ایران تبدیل شود؛ به‌ویژه اگر کاهش قدرت خرید، بیکاری و دشواری تأمین نیازهای اساسی با محدودیت‌های بیشتر اقتصادی و تجاری همراه شود.

***تظاهرات سراسری کارگران هند برای افزایش دستمزد، مستمری بازنشستگی و پوشش بیمه‌ای، تضمین امنیت شغلی و علیه مقررات ضدکارگری**

روز دوشنبه 17 اوت، اعتراضات کارگری در هند با برگزاری تظاهرات و تجمعات در نقاط مختلف کشور و در پاسخ به فراخوان سراسری اتحادیه Bharatiya Mazdoor Sangh (BMS) ادامه یافت. محور اصلی اعتراض‌ها مطالبات مربوط به دستمزد، مستمری، تأمین اجتماعی، امنیت شغلی کارگران قراردادی و تغییر برخی مقررات قوانین جدید کار بود.

BMS پیش از این از واحدهای خود در سراسر هند خواسته بود در 17 اوت در مراکز ایالت‌ها و مناطق مختلف دست به تجمع و اعتراض بزنند. در دهلی، تجمع اصلی در Jantar Mantar برگزار شد و کارکنان، بازنشستگان، کارگران قراردادی، کارگران موسوم به «طرح‌ها» و بخشی از نیروی کار غیررسمی در آن حضور داشتند.

یکی از مهم‌ترین خواسته‌های اعلام‌شده، تعیین حداقل دستمزد ماهانه 30 هزار روپیه برای کارگران فاقد مهارت است BMS. همچنین خواستار افزایش حداقل مستمری در چارچوب EPS-95 به 7500 روپیه و مرتبط کردن آن با کمک‌هزینه متغیر گرانی، افزایش سقف دستمزد مشمول صندوق تأمین

اجتماعی EPF از 15 هزار به 30 هزار روپیه و افزایش سقف دستمزد مشمول بیمه ESI از 21 هزار به 42 هزار روپیه شده است.

امنیت شغلی کارگران قراردادی و پرداخت برابر برای کار برابر نیز از مطالبات اصلی این حرکت اعتراضی بود. این اتحادیه خواستار ایجاد سازوکاری برای تضمین امنیت شغلی کارگران قراردادی و اجرای مقرراتی مشابه قانون ایالت هاریانا برای برخورداری آنان از مزایای کارگران استخدام شده مستقیم شده است. همچنین افزایش مزایای کارگران طرح‌هایی مانند کارکنان آنگانوادی، ASHA و خدمات تغذیه مدارس از دیگر خواسته‌هاست.

بخش دیگری از اعتراضات به قوانین جدید کار مربوط می‌شود BMS. خواهان اصلاح برخی مواد این قوانین، به‌ویژه قانون روابط صنعتی و قانون ایمنی، بهداشت و شرایط کار، شده است و نسبت به آنچه این اتحادیه «مقررات ضدکارگری» می‌داند اعتراض دارد. هم‌زمان، این اتحادیه خواستار ازسرگیری جلسات «کنفرانس کار هند» شده است؛ نهادی که به گفته BMS از سال 2015 تشکیل جلسه نداده است.

در حوزه بازنشستگی نیز بازگرداندن نظام بازنشستگی قدیمی (OPS) از مطالبات مهم معترضان است. افزایش مزایای کارگران غیررسمی و کارگران طرحی، برخورد سخت‌گیرانه‌تر با پیمانکارانی که در پرداخت دستمزدها تخلف می‌کنند، تکمیل توافق‌های مزدی معوق و پر کردن پست‌های خالی دولتی از دیگر خواسته‌های اعلام شده است.

تظاهرات 17 اوت را باید در چارچوب مجموعه‌ای از نارضایتی‌های کارگری در هند دید؛ از مطالبات مزدی و بازنشستگی گرفته تا مخالفت با ناامنی شغلی و برخی جنبه‌های سیاست‌های جدید بازار کار. در همین حال، اعتراض‌های کارگری در بخش‌های مختلف، از خدمات شهری تا حمل‌ونقل، همچنان در برخی نقاط کشور ادامه دارد.

با این حال، اعتراض 17 اوت را نباید با اعتصاب عمومی سراسری هند اشتباه گرفت. اقدام BMS در این روز، یک کارزار سراسری تظاهرات و تجمعات بود و نه تعطیلی سراسری محل‌های کار. همین تمایز برای گزارش دقیق وضعیت جنبش کارگری هند اهمیت دارد.

این حرکت اعتراضی نشان می‌دهد که مسائل مربوط به دستمزد، تأمین اجتماعی و امنیت شغلی همچنان در مرکز مطالبات بخش‌های مختلف نیروی کار هند قرار دارد و اجرای قوانین جدید کار نیز به یکی از محورهای مهم مناقشه میان دولت و سازمان‌های کارگری تبدیل شده است.

***جان باختن پرستار جوان بیمارستان رازی ایلام در شیفت کاری شب بر اثر ایست قلبی**

فرزاد قیلانی‌زاده، پرستار جوان بیمارستان رازی ایلام حین شیفت کاری شبانه دچار ایست قلبی شد و جان خود را از دست داد.

بنابه گزارش رسانه ای شده بتاريخ 26 مرداد، مراسم خاکسپاری این پرستار، شنبه 24 مرداد، در روستای زادگاهش «صیادیان» برگزار شد.

akhbarkargari2468@gmail.com